

HUISSPITSMUIS

Latijns: Crocidura Russula Hermann
Familie: Spitsmuizen
Orde: insecteneters
Status: beschermde diersoort

Uiterlijk/kenmerken

De huisspitsmuis is rossig grijs tot grijsbruin van kleur (soms zelfs donker), buik lichter. De vacht is glanzend. Het heeft een smalle kop, die spits toeloopt door het ontbreken van jukbeenderen. De snuit steekt ver voor de sikkelvormige snijtanden uit en lijkt op een slurf. Een volwassen muis is tussen de ca. 5-9 cm lang en heeft een behaarde staart van ca. 3-5 centimeter. Huisspitsmuizen zijn geen knaagdieren!

Ontwikkeling/leefwijze

Na een draagtijd van ca. 28-33 dagen worden er gemiddeld 4-6 jongen geboren. Per jaar zijn er vier tot zes worpen. De jongen gaan al na 1 week mee met de moeder. Het zijn vlotte, beweeglijke muizen en ze kunnen goed zwemmen. Huisspitsmuizen zijn het meest 's nachts actief en brengen een tjilpend geluid voort.

Schuilplaatsen

Huisspitsmuizen graven holen en leven graag in ruig gedekt terrein als bv. kreupelhout, struikgewas en tuinen

Mogelijke risico's/schade/hinder

- Verspreiding ziekten
- Bevuiling door uitwerpselen en urine (latrine plekken)
- Stankoverlast (muskusgeur)
- Verstoring van nachtelijke rust (piepen, tjilpen)

Sporen

- Uitwerpselen zijn ca. 0,4-1 cm lang en ca. 0,3-0,4 mm dik.
- Keutels zijn vaak in klonten aaneengeplakt en zitten altijd vastgeplakt aan bv. plinten of opstaande randen.
- Uitwerpselen zijn onregelmatig van vorm en donkerbruin tot zwart van kleur en bevatten insectendeeltjes.

Wering

Huisspitsmuizen kunnen door hele kleine openingen gebouwen binnen dringen. Een opening van ca. 0,5 cm is al voldoende om binnen te dringen. Dicht te grote openingen af met bijenbekjes of een fijnmazig gaas. Monteer borstelstrips onder buitendeuren. Geadviseerd wordt om begroeiing rondom woningen/gebouwen kort te houden.

Bestrijding niet toegestaan!